

ת"פ 30650/08/17 - מדינת ישראל נגד ד י

בית משפט השלום קריית גת
ת"פ 30650-08-17 מדינת ישראל נ' ד י

בפני: כב' השופט אור אדם, סגן הנשיאה
המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד ענבל אביב לשכת תביעות לכיש

נגד
הנאשם ד י
ע"י ב"כ עו"ד שאול שניידר

הכרעת דין

רקע כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה סתם. כנטען בכתב האישום, ביום 30.1.17 בשעה 23:18 או בסמוך לכך, ברח' ---, כאשר המתלוננים הגיעו למקום ודפקו על הדלת, בעט הנאשם בגופו של המתלונן, בעט במתלוננת והכה אותה באגרופים, ואז הטיח אותה לעבר המדרגות, וגרם לה חבלה של ממש בדמות שבר תת ראשי במפרק ירך שמאל.

2. מדובר בסכסוך שמקורו רומנטי, כאשר בעלת הדירה, א או א (להלן: "א"), היתה בזוגיות תקופה ממושכת עם ר' ו' (להלן: "ו'"), חברו של המתלונן. בד בבד, בתקופת האירועים המתוארים באישום, התרועעה א' גם עם הנאשם, ביחסים רומנטיים, והנאשם הגיע מדי פעם לדירתה. על רקע זה פנו המתלוננים לדירה בערב נשוא האירוע, לשוחח עם א' או עם הנאשם, על היחסים באותו "משולש רומנטי" של א', ו' והנאשם.

3. הצדדים התמקדו בחקירות הנגדיות ובסיכומים, ברקע לאירוע כמתואר לעיל. **עניין זה איננו משנה כלל, לעניין ההכרעה בין הגרסאות באשר למה שארע באותו לילה, ולכן לא תהיה התייחסות נרחבת לסוגייה זו.**

4. אין גם מקום לתת משקל לעובדה, ששני הצדדים, המתלוננים מזה והנאשם מזה, לא מסרו את מלוא הפרטים באשר לרקע לאותו האירוע, במסגרת הודעותיהם במשטרה, שכן גם המשטרה, מסתמא, לא ייחסה חשיבות מכרעת לרקע המתואר.

5. מכל מקום, באשר לרקע נראה כי יש הסכמה: אין מחלוקת כי ו' פנה למכרו המתלונן ושיתף אותו במצוקתו עקב יחסיה של א' עם הנאשם; אין מחלוקת כי בעקבות זאת, המתלוננת שוחחה לפני אותו ערב גם עם א' וגם עם הנאשם על עניינים אלה; אין מחלוקת כי ביום האירוע המתלוננת

הגיעה בשעת לילה מאוחרת, יחד עם המתלונן, לדירה של א', על מנת לשוחח עמה שוב על אותם עניינים ; אין מחלוקת כי השניים דפקו על הדלת זמן ממושך, בסופו הנאשם פתח את הדלת בתחתונים וניסה לצלם אותם ; אין מחלוקת כי הנאשם סגר את הדלת, גילה כי הצילום לא עלה יפה, והוא פתח את הדלת פעם נוספת ; אין מחלוקת כי המתלוננת שמה את רגלה בפתח הדלת כדי למנוע סגירתה בשנית ; מכאן נחלקות הגרסאות בין הנאשם והמתלוננים, באשר למה שארע לאחר פתיחת הדלת בשנית, אולם אין מחלוקת כי לאחר מכן נפלה המתלוננת במדרגות, נחבלה ונגרם לה שבר בירך.

6. המחלוקת בין הצדדים, נוגעת לסוגייה מה ארע בעת שהדלת נפתחה בשנית: הנאשם טען כי פתח בפעם השניה את הדלת על מנת לצלם את המתלוננים שוב, לאחר שהצילום לא עלה יפה בפעם הראשונה, אולם המתלוננת הכניסה את רגלה בתוך הדלת, לטענתו הוא לא יצא כלל מן הדירה, ורק דחף את הדלת עד שהצליח לסגור אותה. מנגד, המתלוננים טוענים, כי בשלב זה הנאשם יצא מן הדירה, תקף את שניהם וגרם לנפילתה של המתלוננת במדרגות, באופן שגרם לה לשבר בירך.

7. על בית המשפט להכריע אפוא במחלוקת מצומצמת זו בין הצדדים.

8. אין למעשה מחלוקת כי המתלוננת נפלה במדרגות, וכתוצאה מנפילה זו נגרם לה שבר בירך. הנאשם, שטען כי לא דחף אותה, העלה שתי אפשרויות חלופיות לנפילתה של המתלוננת: **ראשית**, הוא טען כי כיוון שהמתלוננת סובלת מהתקפי אפילפסיה, ייתכן והיה לה התקף אפילפטי בגינו נפלה. **שנית**, טען הנאשם כי אפשר שהמתלוננת החליקה ונפלה במדרגות בגלל החשיכה ללא קשר לדחיפה מטעמו.

9. האפשרות של התקף אפילפטי הופרכה בעדויות שבאו בפני בית המשפט, שכן מיד לאחר הנפילה, היתה המתלוננת בהכרה, בניגוד להתקפים אפילפטיים הקורים בד בבד עם איבוד הכרה. נותר אפוא לבחון את האפשרות השניה, של נפילה במדרגות שאיננה כרוכה באלימות שהופעלה ע"י הנאשם.

10. כזכור, גרסת הנאשם היתה כי לא יצא כלל מהדירה וכי לא היה כל מגע פיסי. ואולם, מעבר לעדויות שני המתלוננים, שהעידו על האלימות שנקט הנאשם נגדם, נמצאות גם עדויות של שני עדים אובייקטיביים, השכנים מהקומה מלמעלה, בני הזוג ק', אשר שניהם כאחד אישרו כי כאשר שמעו את הרעש של הנפילה, יצאו החוצה וראו אדם נכנס לדירה מגבו וטורק את הדלת בחוזקה. אין מחלוקת כי לא היה אדם נוסף שנכנס לדירה, זולת אם היה זה הנאשם. גרסה זו מפריכה מניה וביה את גרסתו של הנאשם, כאילו לא יצא כלל מהדירה.

עדות השכנים

11. השכנים ל' ור' ק' אינם מעורבים בסכסוך ואין להם כל עילה לחזק את עדויותיהם של המתלוננים, זולת אם תיארם מה שראו הלכה למעשה.

12. העדה ל' ק' העידה כי כאשר שמעה רעש בחדר המדרגות: **"פתחתי את הדלת ואני רואה גבר נכנס לדירה 6 וראיתי את הגב שלו"** (עמוד 9 שורה 14). מיד לאחר מכן היא העידה כי שמעה אישה בוכה במדרגות לאחר שנפלה ושיניה התותבות עפו מפיה. אין מקום לטענות הסנגור בעניין סתירות בעדותה, שכן גם אם בהודעה במשטרה היא אמרה שראתה את המתלוננת "מתגלגלת", היא

הסבירה כי ראתה אותה לאחר הנפילה.

13. השכנה ל' ק' גם העידה כי המתלוננת מסרה לה אימרה, שניתן לראותה כאמרה ראשונית ומידית של קורבן אלימות, מיד לאחר שנמסרה: **"שהרביצו לה וזרקו אותה. היא אמרה שזרקו אותה מהמדרגות"** (עמוד 11 שורה 20 לפרו').

14. השכן ר' ק' העיד באופן דומה, כי מעט אחרי השעה 23:00 נשמע רעש בחדר המדרגות, הוא יצא מיד אחרי אשתו ושניהם ראו את המתלוננת שכובה במדרגות וכן ציין: **"ראיתי בחור נכנס חזק לדירה וסגר את הדלת חזק"** (עמוד 12 שורה 25 לפרוטוקול).

15. כאמור לעיל, אין מקום שלא לאמץ את עדויותיהם האמינות של השכנים ק' במלואן. מהעדויות עולה במפורש כי השכנים יצאו בעקבות הרעש בחדר המדרגות, ראו את המתלוננת שכובה לאחר שנפלה במדרגות, וראו אדם, שגם לפי גרסת הנאשם, יכול להיות רק הנאשם עצמו, נכנס לדירה בגבו וטורק את הדלת בחוזקה.

16. **די בגרסה זו כדי לשלול ולהפריך את גרסתו של הנאשם, לפיה לא יצא כלל מפתח הדירה.**

17. יתרה מכך, השכנה ל' ק' שמעה מפי המתלוננת אמירה ספונטנית באופן מיד, לפיה הגורם לנפילתה במדרגות היה שאדם אחר זרק אותה במדרגות. הגם שהשכן ר' ק' לא שמע אמירה זו, ניתן לייחס משקל מלא לעדותה של השכנה בדבר האמירה, שמשקלה משמעותי, לנוכח הספונטניות שבאמירה, והמיידיות שנאמרה לאחר הנפילה, מבלי שהמתלוננת יכולה היתה לתכנן עלילת שווא, כפי שייחס לה הנאשם.

עדות המתלוננים

18. כמתואר במבוא פסק-הדין, שני המתלוננים נשאלו באריכות לגבי הרקע להגעתם לדירה של א', קשריהם עם הצלע השלישית במשולש הרומנטי הוא ר' ו', השיחות הקודמות שהיו להם עם ר' ו', עם א' ועם הנאשם. אין בעניינים אלה כדי להכריע בין הגרסאות באשר למה שאירע בליל האירוע, ולכן לא תהיה לכך התייחסות נרחבת במסגרת הכרעת הדין.

19. בקליפת אגוז, המתלוננת העידה כי בעלה מכיר את ו', אשר היה בזוגיות עם א'. כאשר המתלוננת שמעה מו', כי לא' יש קשרים גם עם הנאשם, היא ביקשה לשוחח עמה על כך. אין מחלוקת שנערכו שיחות קודמות לאירוע בעניין, הן עם א' והן עם הנאשם. המתלוננת הסבירה כי היא מתגוררת לא רחוק מדירתה של א', ולכן, בערב נשוא האירוע, לאחר שו' דאג לא' וא' לא ענתה לטלפון, היא הציעה לבעלה ללכת ולדבר עם א' ועם הנאשם, על מנת לבחון אם יש ביניהם משהו רציני.

20. הם הגיעו בסמוך לדלת, דפקו מספר פעמים, עד שהנאשם פתח את הדלת כאשר הוא לבוש בתחתונים וצילם אותם. הם ניסו להיכנס, על מנת לשוחח אולם הוא טרק את הדלת בכוח. אחרי כמה שניות פתח הנאשם שוב את הדלת, היכה את בעלה המתלונן בבעיטה במפשעה, בעלה התכופף וירד במדרגות, ואז היכה הנאשם גם אותה בבעיטות ואגרופים, והטיח אותה כך שהתגלגלה במדרגות ונחבלה.

המתלוננת סימנה על גבי התמונה הראשונה בצילומי הזירה **ת/7**, כיצד היא עמדה מול הדלת, ובעלה עמד משמאלה לכיוון המדרגות היורדות לכניסה. המתלוננת העידה כי לא היה מדובר בהתקף אפילפטי ולא היה מדובר בהחלקה כך סתם במדרגות, אלא בנפילה כתוצאה ממכותיו של הנאשם (ע' 17 לפרו').

21. במסגרת החקירה הנגדית, המתלוננת נשאלה מדוע לא עזבו את המקום מיד לאחר שהנאשם צילם אותם בפעם הראשונה. היא השיבה כי מדובר היה בכמה שניות, שהם שוחחו ביניהם על תגובתו, ותהו מדוע צילם אותם ולא איפשר להם להיכנס (עמוד 21 לפרוטוקול). עוד אישרה המתלוננת, כי כאשר הנאשם פתח את הדלת (בפעם השנייה כנראה), היא הכניסה את הרגל כדי שלא יסגור את הדלת שוב. לטענתה עשתה כך כי היא חשבה שהוא פותח על מנת שיוכלו להיכנס. קשה לקבל הסבר זה, ונראה כי המתלוננת הבינה שהנאשם איננו רוצה במפגש, אולם אין הדבר משליך על עיקר עדותה.

22. בניגוד לעדותה השוטפת של המתלוננת, המתלונן ניכר כאדם מבוגר, שהתקשה בשפה העברית והתקשה לזכור את כל האירועים. לדבריו, כאשר הנאשם פתח את הדלת בפעם השנייה והחל להכות את המתלוננת, הוא היה כמה מדרגות למטה, הוא עלה בחזרה, ואז הותקף בעצמו בבעיטה במפשעה. רק לאחר מכן חזר הנאשם ותקף את המתלוננת (ע' 24-25 לפרו').

23. **הסתירה** - הסנגור טען ארוכות באשר לסתירה בסדר האירועים, כאשר המתלוננת טענה כי הנאשם תקף קודם כל את בעלה בבעיטה במפשעה, ורק לאחר מכן אותה, בבעיטות, אגרופים וזריקתה לעבר המדרגות, ואילו המתלונן העיד, כי המתלוננת הותקפה ראשונה, ורק כאשר הוא עלה במדרגות עקב התקיפה, הותקף גם הוא בבעיטה במפשעה. יש לזכור כי מדובר היה באירוע של כמה שניות. שני המתלוננים כאחד תיארו כיצד תקף הנאשם גם את המתלונן בבעיטה במפשעה, ואת המתלוננת במכות, בבעיטות ובהשלכה אל עבר גרם המדרגות. כמתואר לעיל, ניכר שהמתלונן התקשה בשפה העברית והתקשה בזכרון. מהודעתו של המתלונן במשטרה **נ/3**, שנמסרה בסמוך לאירוע, ולכן ראוי לייחס לה משקל רב יותר מאשר לעדות, עולה כי המתלונן התמקד בעיקר באלימות שהופנתה כלפי אשתו, כאשר הנאשם היכה אותה וזרק אותה במדרגות. רק לקראת סוף ההודעה, כאשר נשאל המתלונן באופן מפורש אם גם הוא הוכה, השיב כי גם הוא קיבל בעיטה במפשעה, מבלי לציין את סדר התקיפות, אם זה ארע לפני או אחרי תקיפת המתלוננת. עוד יצוין כי המתלונן העיד: **"נתן לי מכה ואחר כך זרק אותה"** (ע' 29 ש' 23-24 לפרו'), כלומר גם המתלונן מעיד כי ננקטה אלימות כלפי המתלוננת **לאחר** הבעיטה שהוא קיבל מהנאשם.

24. בנסיבות אלה, נראה כי למרות הסתירה בעדות המתלוננים באשר לסדר התקיפות, אין בכך כדי לפגום באמינותם של המתלוננים, שכן שניהם מצינים את תקיפת המתלונן והמתלוננת באופן דומה, שניהם מצינים את הבעיטה במפשעתו של המתלונן, ואת השלכת המתלוננת לעבר המדרגות. שניהם מצינים את המיקום של המתלוננת מימין למתלונן, מול דלת הכניסה, כאשר המתלונן עמד קרוב יותר לגרם המדרגות, שניהם מצינים כי היה שלב שהמתלונן כבר ירד במדרגות והמתלוננת עוד היתה למעלה. נראה אפוא, כי הסתירה היא מינורית בהשוואה למתאם בין העדויות, ודווקא היא מלמדת כי לא היה תיאום גרסאות מלא, הצפוי אם מדובר היה בעלילה. עוד יתכן, שהיתה דחיפה ראשונית של המתלוננת, שהרי

היא עמדה מול הדלת מיד כאשר הנאשם פתח את הדלת בפעם השניה, ולכך התייחס המתלונן כשציין שהיא הותקפה ראשונה ואז עלה למעלה, אולם עיקר התקיפה של המתלוננת, נעשתה לאחר שהנאשם בעט במתלונן.

25. אין גם מקום לייחס חשיבות של ממש לשאלה מי משני המתלוננים הוא זה שדפק על הדלת, שכן לטענת שניהם מדובר היה במספר דפיקות ובזמן רב, בעת שהמתניו עד שהדלת נפתחה, כך שסביר ששניהם דפקו על הדלת, וכל אחד זכר ותיאר את דפיקותיו שלו.

עדות הנאשם

26. הנאשם בהודעתו הראשונה **ת/1** מליל האירוע, מסר תחילה כי רק פתח את הדלת, שני אנשים רצו להיכנס, הוא לא הבין במה מדובר ולכן סגר את הדלת והתקשר למשטרה ובכך נגמר הסיפור (ת/1 ש' 6-7). רק כאשר הטיחו בנאשם כי בפעם הראשונה שפתח את הדלת הוא צילם את המתלוננים, הוא אישר זאת (ת/1 ש' 47). גם בסיום החקירה, טען הנאשם כי רק פעם אחת פתח את הדלת, צילם אותם, סגר את הדלת והתקשר למשטרה וכי לא היה כל מגע נוסף (ת/1 ש' 64-67).

27. רק בהודעה השניה **ת/2**, ורק כאשר הנאשם נשאל כמה פעמים פתח את הדלת, תיקן את הגרסה ואישר כי מדובר בפעמיים, כאשר בפעם הראשונה צילם את המתלוננים ובפעם השניה הם ניסו להיכנס והוא סגר את הדלת (ת/2 ש' 15-16).

28. בעימות שנערך עם המתלוננת **ת/3**, שינה הנאשם שוב את גרסתו, וטען כי בפעם השניה ניסה שוב לצלם את המתלוננים, לאחר שהצילום הראשון לא הצליח, ושב על טענתו כי לא היה כל מגע פיסי.

29. הנאשם בעדותו בבית המשפט אישר כי המתלוננת, שהוא חשב שהיא רבנית, לפי דבריה של א', נפגשה איתו לפני האירוע בקשר ליחסיו עם א', היינו היתה הכרות מוקדמת.

30. לדבריו, באותו לילה הוא שמע דפיקות וצלצול בפעמון בלי סוף: **"יותר גרוע מרעידת אדמה או שריפה"** (ע' 35 ש' 16-17 לפרוטוקול). מדובר בהגזמה שלא היה לה מקום.

31. הנאשם טען כי לפני שפתח את הדלת לראשונה, הוא צעק למתלוננים ללכת מהמקום. יצוין כי עניין זה **לא הוזכר כלל** לא בהודעותיו של הנאשם במשטרה, לא בעימותים שנערכו עם המתלוננים, והמתלוננים אפילו לא נשאלו על כך בחקירות הנגדיות (!). בנסיבות אלה, יש לתת משקל נמוך ביותר לטענה כבושה ומופרכת זו.

32. בעדות בבית המשפט ציין עוד הנאשם לראשונה, כי כאשר פתח את הדלת, זיהה את המתלוננת מהשיחות שהיו לו קודם לכן עמה (ע' 40 לפרוטוקול). מתמיה שהנאשם לא מצא לנכון לציין זאת בהודעותיו במשטרה.

33. הנאשם העיד בבית המשפט, כי כשפתח את הדלת, ראה "שניים או שלושה" אנשים בחושך (ע' 35 ש' 21 לפרו'). בהמשך העדות הוא אף ציין שלדעתו גם ר' ו' היה יחד עם המתלוננים (ע' 35 ש' 21 לפרו').

38 ש' 1 לפרו'). יש לזכור כי בהודעתו במשטרה אמר הנאשם כי: "שני אנשים רצו להיכנס לדירה" (ת' 1 ש' 6). בכל ההודעות, העימותים, והחקירות הנגדיות של העדים - לא עלתה ולו ברמז אפשרות נוכחותו של אדם נוסף, אולי ו', במקום. גם עניין זה של נוכחות של אדם שלישי הוא בגדר עדות כבושה שלא בא זכרה בכל הגרסאות הקודמות. בלתי סביר שטענה כל כך חשובה נשמטה מן הנאשם בכל הגרסאות הקודמות. גרסה מופרכת זו נועדה כנראה להעצים את חששו של הנאשם מהסיטואציה ומשקלה אפסי.

34. בהמשך, ציין הנאשם כי לאחר שהתמונות שצילם בפעם הראשונה שפתח את הדלת 5/נ יצאו חשוכות, הוא פתח שוב את הדלת על מנת לצלם אותם שוב, אולם אז מישהו הכניס רגל בדלת, ולכן לקח לו זמן לסגור את הדלת בכוח, עד שהצליח לטרוק אותה. הנאשם טען בתוקף, שוב ושוב, כי הוא לא יצא מן הדירה ולא עבר את קו הדלת (ע' 38 ש' 8 לפרו'). כאמור לעיל, גרסה זו הופרכה על ידי השכנים ק'.

דיון והכרעה

35. כמתואר לעיל, די בגרסאותיהם של השכנים האובייקטיביים ל' ור' ק', כדי לשלול את גרסת הנאשם. אין ספק כי המתלוננת התגלגלה במדרגות, כאשר גרסתו של הנאשם כי לא יצא מן הבית כלל, כי לא היה כל מגע פיסי עם המתלוננים וכי המתלוננת אולי נפלה באקראי, ללא קשר אליו - היא גרסה שהופרכה בעדות השכנים ק', שראו אותו נכנס לבית, משמע היה קודם לכן מחוץ לבית, בניגוד לגרסתו.

36. יתרה מכך, העדה האובייקטיבית ל' ק', תיארה כי המתלוננת, שהיתה שכובה במדרגות לאחר נפילתה, אמרה לה באופן ספונטאני, כי: "זרקו אותה במדרגות".

37. סעיף 9 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 קובע כי אימרה של עד בעת ביצוע עבירה או בסמוך לאחריו, תהא קבילה. סעיף 10 לפקודה קובע, כי אימרה של קרבן אלימות תהא קבילה אף אם האדם לא הובא לעדות, אם נאמרה בשעת מעשה האלימות, או בסמוך לאחריו.

38. בעניין בן שטרית (ע"פ 3263/13 דוד בן שטרית נ' מדינת ישראל, (19/03/2017)), נפסק כי התכלית המונחת בבסיס הקבילות הניתנת לעדות השמיעה מהסוג האמור, היא כי מדובר בנסיבות המקימות חזקה בדבר אמיתותן של האמרות. העובדה שאימרות כאלה נמסרות ע"י קורבן אלימות באופן ספונטאני מייד לאחר האירוע, מלמדת על אמינות, וככל שמועד מסירתן סמוך יותר לאירוע, כך מתחזקת אמינותן (שם, פסקה 64 לפסה"ד והפסיקה המאוזכרת שם; ר' גם: ע"פ 4257/07 פלוני ואח' נ' מדינת ישראל, (05/03/2008), פסקה 12; ע"פ 1424/02 טוביה טוטמן נ' מדינת ישראל, פד נח(1), 615 (27/11/2003), פסקאות 7-8 לפסה"ד).

39. ניתן אפוא לתת משקל משמעותי לאמרתה המיידית של המתלוננת, אותה שמעה העדה ק' מייד לאחר הנפילה.

40. מנגד, גרסתו של הנאשם היתה מלאה חורים ככברה: לא היה בידי הנאשם לתת הסבר

כיצד השכנים ק' ראו אותו נכנס לדירה לאחר שהיה בחוץ, בניגוד לעדותו ; עניין הצעקות מעבר לדלת שיעזבו את המקום, התווסף באופן מוזר למרות שלא אוזכר בעבר ; בעדות בבית המשפט, הוא הוסיף באופן מתמיה קיומו של אדם שלישי, לדבריו, כנראה ר' ו', טענה שלא הופיעה בעבר ; לא היה לנאשם הסבר, מדוע לא ציין שזיהה את המתלוננת מייד כשפתח את הדלת, לנוכח שיחות קודמות עימה ; לא היה לנאשם הסבר איך דחק את הדלת שהמתלוננת הכניסה רגלה מבלי לדחוף אותה. ככלל, עדותו של הנאשם לא עוררה אמון.

41. אכן, גם בעדויותיהם של המתלוננים נפלו סתירות, כאשר הדבר מכון בעיקר לעדות המתלונן, לפיה הוא כבר החל בירידה למטה במדרגות ורק כאשר הנאשם החל להכות את אשתו הוא עלה בחזרה, ואולם מדובר בעניין שולי יחסית, שניתן לשייכו לגיל ולשפה.

42. לנאשם היו טענות קשות נגד המתלוננים, אשר הטרידו אותו בשעת לילה מאוחרת, וניסו להיכנס לדירה בכוח. במסגרת תביעה אזרחית, אם תוגש, ניתן יהיה להתייחס לטענות אלה, ואולי לייחס "אשם תורם" למתלוננת, שבשעת לילה מאוחרת הגיעה לדירה, התעקשה להישאר במקום לאחר שהדלת נפתחה בפעם הראשונה, ואף הכניסה את רגלה על מנת למנוע מהנאשם לסגור את הדלת פעם נוספת. ואולם, בית המשפט השתכנע, מעבר לכל ספק סביר, כי בעקבות זאת, נקט הנאשם באלימות בלתי מידתית, בכך שתקף בעוצמה אותה ואת בן זוגה המתלונן. אין לבית המשפט ספק, כי הנאשם כעס והתרגז על כך שהמתלוננים באו לדבר איתו, שיחדל מן הקשר עם א'. אין ספק שהנאשם לא צעק להם דבר מעבר לדלת, אלא ביקש לצלם אותם, על מנת להפחידם, כדי שלא ישוּבו להטריד אותו. לאחר שהצילום לא עלה יפה, הוא פתח את הדלת שוב וכאשר המתלוננת הכניסה את רגלה בפתח שנפער בדלת, חמתו של הנאשם בערה בו, והוא דחק בכוח את המתלוננת ותקף אותה ואת בן זוגה, כפי שתואר על ידי המתלוננת.

43. מהתעודות הרפואיות **ת/8** עולה, כי המתלוננת התקשתה ליישר את רגל שמאל ובצילום נמצא שבר תת-ראשי במפרק הירך. היא עברה ניתוח שחזור סגור וקיבוע השבר, ושחררה להמשך טיפול. אין ספק כי חבלות אלה נגרמו כתוצאה ממעשיו של הנאשם וכי מדובר בחבלה של ממש.

44. נוכח כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות של תקיפה סתם, בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין תשל"ז 1977, בקשר לאלימות שננקטה כלפי המתלונן, ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בניגוד לסעיף 380 לחוק הנ"ל, בקשר לאלימות שננקטה כלפי המתלוננת.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשע"ט, 24 אוקטובר
2018 במעמד הצדדים.